

ת"פ 5188/10/21 - מדינת ישראל נגד שרון פינחסוב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 5188-10-21 מדינת ישראל נ' פינחסוב

בפני	כבוד השופט אלכס אחר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	על ידי ב"כ עו"ד שגיב אמיר
הנאשם	שרון פינחסוב
	על ידי ב"כ עו"ד שי לוי

גזר דין

מבוא:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום - **גידול וייצור סמים** - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 **והחזקה/שימוש בסמים שלא צריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 26.09.21, לאחר ביצוע חיפוש משטרת בדירת הנאשם, נמצאו בדירה 215 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 9.42 ק"ג נטו וכן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 3.33224 ק"ג שלא לצריכה עצמית. עוד נמצאו ציוד לגידול חקלאי, שנאים, מפוחים, מזגנים, מנורות, מכלי חמצן, מאווררים ומדי לחות כמפורט בכתב האישום.

הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריה מתאריך 26.09.21 ועד לתאריך 04.10.21 ומתאריך זה ועד לתאריך 12.12.21 שוחרר הנאשם בתנאי מעצר בית מלא כאשר ממנו מצוי הנאשם ב"מעצר אדם".

בדיון אשר התקיים לפני, בתאריך 02.12.21, הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום ולבקשת בא כוחו, הופנה הנאשם אל שירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו וכן אל הממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת שתבדוק שאלת התאמתו לביצוע עבודות שירות ככל שכך ייגזר.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

בתאריך 09.05.22 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם, גרוש בן 44, מצוי בשלבי הקמת

עסק עצמאי. הנאשם סיים 8 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא במהלכו לדבריו נחשף לאירוע טראומטי.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת בגין עבירת איומים בגינה נדון לעונש של מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי. שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית דאז, מאחר וסבר שלנאשם קיימת "מועדות לביצוע עבירות בתחום הסמים" אך הנאשם שלל אפשרות להסתייע בטיפול.

הנאשם הודה בביצוע העבירות בתיק זה אך טען שגידל את הסמים "לשימושו העצמי ובאופן חובבני, לדבריו מתוך סקרנות ושעמום". שירות המבחן התרשם שהנאשם איננו מבין את חומרת מעשיו ומבטא עמדות מקלות בנושא. הנאשם מסר כי היו תקופות בחייו שצרך קנאביס באופן יומיומי אך מזה מספר חודשים חדל מלצרוך קנאביס באופן עצמאי. עם זאת, בשתי בדיקות שתן שמסר הנאשם נמצאו שרידי סם.

שירות המבחן התרשם שהנאשם איננו בעל דפוסי חשיבה עברייניים מושרשים אולם איננו מתבונן באופן ביקורתי בהתנהלותו, איננו מכיר בחומרת מעשיו וקיים סיכון להישנות העבירות. בשל עמדותיו של הנאשם, שירות המבחן סבור ש"לא נוצר ולו פתח לבחינת מעורבות טיפולית" והמליץ על ענישה ברורה ומציבת גבול.

בתסקיר משלים מתאריך 07.07.22, על אף שהנאשם מסר בדיקות שתן נקיות, חזר שירות המבחן על התרשמותו ש"לא נוצר מצדו (של הנאשם - א"א) כל פתח להתערבות טיפולית" וזאת בשל עמדות הנאשם וסירובו לקחת חלק בהליך טיפולי. על כן, פעם נוספת נמנע שירות המבחן מהמלצה על התערבות שיקומית.

בתאריך 28.06.22 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות בעמותה למען הקשיש בחדרה.

טיעונים וראיות הצדדים לעונש:

המאשימה הגישה טיעונים בכתב והשלימה אותם בעל פה.

המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום וכן לפגיעה בערכים המוגנים של בריאות הציבור כאשר בתי המשפט עמדו על כך שיש לנהוג בחומרה עם מבצעי העבירות על מנת למגר אותן ולמנוע את הפצת הסמים בחברה בהיות עבירת גידול סמים "שלב מקדים" לעבירת סחר בסמים.

המאשימה טענה שאמנם המדובר ב"סמים קלים" אך אין להשוות בין החזקה לצריכה עצמית של "סם קל" לבין גידול והחזקה שלא לצריכה עצמית שכן אותם "סמים קלים" יגיעו באופן בלתי מבוקר לאוכלוסיות שאינן רשאיות להשתמש בהם.

לאחר שהפנתה למספר השתילים הרב, לכמות הסם שנתפסה וכן להקצאת כלל הדירה לשם גידול הצמחים, המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה בין 26-56 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסיקה בה נקבעו מתחמים המוכים יותר.

אשר לנסיבותיו של הנאשם, לחובתו הרשעה קודמת שאין עניינה סמים (ת/1). עם זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית ומעריך סיכון להישנות העבירות. בהתאם לכך, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם כך שעונשו יעמוד על 30 חודשי מאסר בפועל, ענישה צופה פני עתיד, פסילת רישיון נהיגה וקנס בסך 10,000 ש"ח.

ב"כ הנאשם פתח טיעוניו בטענה שלנאשם נסיבות חיים קשות בשלן הוא משתמש בסם לצריכה עצמית ושבקלות יכול היה להוציא רישיון לקנאביס אולם לא תמך את טיעוניו באף אסמכתא. הסנגור ציין כי הדברים עולים מתסקיר שירות המבחן אולם גם בתסקיר צוין שהנאשם לא הביא אף אסמכתא.

לאחר שהפנה לפסיקה רלוונטית ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם שבין מספר חודשי עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

מאחר שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ואין לחובתו עבר מכביד, ביקש ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם מספר חודשי עבודות שירות ומאסר על תנאי.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו והודה באשמה.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם:

עבירות הסמים פוגעות בשלומם ובריאותם של הציבור. גידול סם בכמויות גדולות והחזקה שלא לצריכה עצמית תורמות להפצת הסם. בנוסף לשימוש בסם עצמו, ההתמכרות לסמים והצורך במימוןם יוצרת מעגלים רחבים של פשיעה בתחום

הרכוש ובתחומים נוספים. בתי המשפט עמדו על הצורך בענישה משמעותית בעבירות אלו, המביאה בחשבון בין היתר את כמות הסם ואת חלקו של הנאשם בביצוע העבירות (רע"פ 7906/19 אדרי נ' מדינת ישראל (03.12.19)).

בע"פ 4387/20 מדינת ישראל נ' דרור (8.2.2021) נכתב:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים והדגיש כי יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען. זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים. רמת ענישה זו, כפי שמשתקפת במדיניות הענישה הנוהגת, אף יש בה כדי להביע מסר חד וברור כי ניסיונות להקמת מיזמים מן הסוג כבמקרה דנן, אינן בעלות תוחלת כלכלית".

עוד הודגש בפסיקה כי אף שרשויות האכיפה מציגות מדיניות אכיפה מקלה יותר לגבי שימוש בקנבוס - השימוש בקנבוס אסור ויש להמשיך להילחם בתופעות של גידול והפצה של סם זה:

"לטעמי זה אינו סם קל אלא סם פחות חמור. ממילא, אין זו המסגרת לבחון את מדיניות רשויות האכיפה. מתוך הנחה שהיא ראויה, הרי שהיא נועדה בעיקר למשתמשים בסם זה לשימוש עצמי, ולא בתדירות גבוהה... מדיניות החדשה זו לא נועדה לעודד הספקה או ייצור של סם, ואין בה לגרוע מהתכלית החברתית של מלחמה נגד התופעות אלו. עולה כי מדיניות הענישה למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם - לחוד" (ע"פ 5807/17 דרחי נ' מדינת ישראל (18.6.2018))

ובעפ"ג (מרכז) 72782-12-18 אדרי נ' מדינת ישראל (29.10.19) נאמר:

"אין צורך להכביר מילים אודות החומרה היתרה הטמונה בעבירות מהסוג שביצעו המערערים. תופעת המעבדות לגידול סמים הפכה ל"מכת מדינה" ושומה על בתי המשפט לתת כתף למלחמה בתופעה זו נוכח פוטנציאל הנזק הרב הגלום בה.

ראו בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.6.2010):

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברות הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

על חומרת נסיבות הקמת "המעבדות", עמד בית המשפט המחוזי בעפ"ג 55495-03-18 מדינת ישראל נ' כהן (27.05.18). במסגרת פסק הדין הוחמר עונשו של המשיב תוך שבית המשפט שם דגש על גודלן העצום של

"המעבדות" והציוד שהיה בהן, משך התקופה בה הן פעלו ולרווח הכלכלי שהיה צפוי מהן.

בענייננו, הנאשם הורשע בעבירות גידול שלא לצריכה עצמית והחזקה שלא צריכה עצמית. הנאשם טען שכל כמות הסם הייתה לשימושו העצמי אולם קשה לתאר שימוש עצמי בשלושה ק"ג סם ובשתילת 215 שתילים! (רע"פ 314/16 בן צבי נ' מדינת ישראל (22.02.16)). אמנם לא ידוע כמה זמן גידל הנאשם את המשתלה הביתית ואולם, הנאשם גידל את השתילים בארבעת חדרי הדירה, צייד את הדירה בציוד חקלאי רב ולמעשה, ניתן לומר שמטרת הדירה הייתה גידול השתילים והפקת הסם. עובדות כתב האישום מלמדות "על כך שלא מדובר במעידה חד פעמית וספונטנית או בגידול מזדמן וחובבני, אלא בנאשם שהשקיע מחשבה רבה בהקמת המעבדה, בגידול הסם, כמו גם השקיע כסף לשכירת הדירה ולרכישת הציוד לצד הזמן הרב והמשאבים שנדרשו לצורך הפעלת המעבדה, כך שמדובר היה בעסק של ממש מבחינתו" (ת"פ (מחוזי ת"א) 23190-04-21 מדינת ישראל נ' מאיר שרגא (נבו) (18.07.2022)).

בע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.22) נכתב: "הלכה מושרשת היא שבעבירות של ייצור והפקת סם מסוכן בכמות משמעותית, על הענישה להיות מחמירה ומרתיעה (ע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל, פס' 8 [פורסם בנבו] (12.8.18)). עבירות כאלו מעוררות "צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען. זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים" (ע"פ 4387/20 מדינת ישראל נ' דרור, פס' 13 [פורסם בנבו] (8.2.21)). כוחם של דברים אלו יפה גם ביחס לסם מסוג קנבוס, כבענייננו, שלגביו כבר נקבע כי "סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים 'קלים', תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם" (עניין זנזורי, פס' 8; ראו גם: ע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.2.21)).

באופן פרטני יותר, ביחס לעבירות של גידול וייצור סם נקבע כי יש לתת משקל משמעותי, בין היתר, להיקף הגידול וההחזקה של הסמים שלא לצריכה עצמית, בשים לב לכמות השתילים ולמשקל הסמים שכבר גדלו, כמו גם להיקף התכנון, הכלים והמשאבים שהושקעו בגידול (ראו, למשל: ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, פס' 3 [פורסם בנבו] (8.3.17); עפ"ג (ב"ש) 66895-12-20 מדינת ישראל נ' עתמין [פורסם בנבו] (17.8.21)).

סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי "משתלות סמים" מלמדת על טווח ענישה רחב התלוי לרוב בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, זאת בהתחשב בכמות השתילים במשתלה, כמות הסם שנתפסה, סוג הסם, משך פעולתה וכן מידת מעורבותו של הנאשם בגידול או עבירות קשורות נוספות בהן הואשם.

ברע"פ 513/21 עידן יהושע נ' מדינת ישראל (04.03.21) - נדחתה בקשת ערעור של נאשם שבית המשפט המחוזי החמיר את עונשו מצו של"צ ל-10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בגידול 60 שתילי קנביס במשקל של 10 ק"ג כאשר הנאשם אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי שהחל בטיפול בטרם ההליך הפלילי והוגש בעניינו תסקיר עם המלצה טיפולית. נאמר כי בית המשפט המחוזי שם דגש על מדיניות הענישה בעבירת גידול סמים שככלל מצדיקה הטלת עונשי מאסר בפועל ואיך בכך עיוות דין.

בע"פ 8713/21 **דור בן חמו נ' מדינת ישראל** (07.06.22) - הורשע הנאשם בבית משפט קמא, על סמך הודאתו, בעבירות של ייצור הכנה והפקת סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים ונטילת חשמל. הנאשם החזיק בבית 153 שתילים במשקל של 52.1 ק"ג נטו. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש בן 16 חודשים.

בית המשפט העליון קיבל את ערעור ההגנה על חומרת העונש והשית על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, ובתוך כך הדגיש כי ההקלה בעונש מתבססת על הליך השיקום המשמעותי ונסיבותיו האישיות של הנאשם, וכי הוא אינו חולק כלל ועיקר על מדיניות הענישה שנקבעה על ידי בית משפט קמא.

בע"פ 6162/21 **ניסים אזיזוב נ' מדינת ישראל** (09.03.22) - הנאשם הורשע בבית משפט קמא, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ייצור הכנה והפקת סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ונטילת חשמל מים או גז. הנאשם הצטייד במכשירים למדידת לחות, מאוררים, מערכת השקיה, חומרי דישון, מערכת חשמל וגופי תאורה. הנאשם גידל כ-255 שתילי קנבוס במשקל של 70 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 25 ל-50 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש בן 28 חודשים לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש מטעם ההגנה לבית המשפט העליון על חומרת העונש התקבל, תוך שהודגש כי ברגיל העונש שהושת על הנאשם לא היה מצדיק התערבות ערכאת הערעור. ואולם בית המשפט ציין כי נוכח נסיבות חריגות המתקיימות בעניינו של הנאשם ביניהן העובדה שמגדל את שלושת ילדיו הקטינים לבדו והחשש מהנזק שיגרם להם אם ישלח למאסר, הגמילה שעבר ביוזמתו מסמים והליך שיקום משמעותי, הרי שמדובר במקרה בו יש להקל בעונש, והשית עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.04.22) - הנאשם הורשע, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון בבית משפט קמא בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם מסוכן וגניבת חשמל. בעת מעצרו של הנאשם נמצאו בדירתו 286 שתילים במשקל 63.23 ק"ג נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל, ותוך שסטה מהמתחם בשל שיקולי שיקום השית עליו עונש בן 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך ₪ 10,000 ועונשים נלווים.

בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש באופן חלקי, תוך שציין כי מדובר במקרה חריג המחייב החמרת הענישה. לדברי בית המשפט העליון הן מתחם הענישה והן התוצאה הסופית אליה הגיע בית המשפט קמא, הקלו עם הנאשם יתר על המידה באופן המצדיק התערבות. בית המשפט ציין בין היתר כי הרף התחתון של המתחם נמוך ביחס לפסיקה הנוהגת במקרים דומים כמו גם העונש שהושת עליו, והשית עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. אשר לקנס, קבע כי אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת ודחה את הערעור בנוגע לרכיב זה.

ברע"פ 8563/18 **שרפוב נ' מדינת ישראל** (12.12.18) - הנאשם הורשע בגידול 18 ק"ג קנאביס על-פני 8 חודשים נקבע מתחם ענישה שבין 10 חודשי מאסר עד 30 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בנטילת אחריות, היעדר עבר פלילי, נסיבות אישיות והמלצת שירות המבחן.

ברע"פ 6889/17 **פילברג נ' מדינת ישראל** (11.09.17) - הנאשם הורשע בגידול 19 ק"ג קנאביס, ונקבע מתחם ענישה של 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום הביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי, הודאתו, ותסקירים חיוביים וגזר עליו, מטעמי שיקום, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ואילו בית-המשפט המחוזי

החמיר בענישה וגזר על אותו נאשם 9 חודשי מאסר בפועל, ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

לצד זאת קיימת פסיקה שבה נמנעו בתי משפט מלמצות את הדין עם נאשמים בעבירות מסוג זה והסתפקו בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך זאת כאשר התקיימו נסיבות שהיה בהן כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 45010-01-20 **מדינת ישראל נ' סטולרו** (12.7.20) סקר בית-המשפט המחוזי את הפסיקה הרלוונטית וציין, שקיים מנעד של ענישה והעונש הקונקרטי תלוי בנסיבותיו של כל מקרה, סוג הסם, כמותו, נסיבות החזקתו, ונסיבותיו של הנאשם כשהעונש נגזר לאחר שקלול של מלוא הנתונים, וקבע:

"מסקירת פסיקת בתי המשפט העוסקים בעבירות הסמים, מצאנו - כבכל מקרה - כי הענישה מגוונת ותלויה בנסיבות כל מקרה, זאת בעיקר על פי סוג וכמות הסם, נסיבות אחזקתו, כמו גם נסיבותיו של הנאשם (גיל, מצב אישי, עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכו'), כשבסופו של דבר על בית המשפט לשקלל את מלוא הנתונים ובכל מקרה להגיע לתוצאה על פי הנסיבות הספציפיות. כך, עולה כי בנסיבות דומות של גידול סם מסוג קנבוס בדירה בכמות שבין 4 ועד 19 ק"ג, נקבעו מתחמי ענישה בין 8 ועד 24 חודשי מאסר, כאשר ניתן להסיק כי ריצוי העונש הוא בדרך כלל במאסר בפועל, אלא באותם מקרים בהם הסתפק בית המשפט במאסר בעבודות שירות ברף התחתון של המתחם, או בחריגה ממשית ממתחם הענישה כאשר שוכנע כי הנאשם עבר שיקום ושינוי ממשי" (ההדגשה במקור).

בע"פ 4285/17 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (11.06.18) - התקבל (בהסכמה) הערעור על חומרת העונש ונקבע כי המערערת תרצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין הרשעתה בעבירה של **גידול 100 ק"ג קנבוס** יחד עם אחר וזאת, חלף 12 חודשי מאסר שהושטו עליה בבית המשפט המחוזי, תוך חריגה מטעמי שיקום ממתחם העונש ההולם שעמד על 24-48 חודשים.

בעפ"ג (חיפה) 54910-04-21 **מדינת ישראל נ' בן עזרי** (19.07.21), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על הנאשם - 4 חודשי עבודות שירות לאחר שהורשע בגידול 100 שתילים במשקל 17 ק"ג והחזקת סם במשקל 8 ק"ג. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ל-9 חודשי עבודות שירות וקבע שיש להימנע משליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריח אך משום שיקולי שיקום, הליך שיקומי שעובר הנאשם ותסקירים חיוביים.

על כן ולאור כל האמור לעיל, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקרה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, הינו מ-8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 **סרפו נ' מ"י** (23/6/08):

"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין

שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבוננו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....").

בענייננו, כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן, לנאשם נסיבות אישיות מורכבות אולם אין אני מוצא אותן חריגות. כך גם, טענותיו אודות מצבו והסיבות בגין נזקק לגידול ושימוש בסם לא גובו באסמכתאות לא בפני ולא בפני שירות המבחן כך שטענותיו נטענו בעלמא. יתרה מכך, על אף ההזדמנויות שניתנו לו, לא הביע הנאשם רצון ללכת באפיק טיפולי או להשתקם ולהיפך, הנאשם שב וטוען שאין פסול בהתנהלותו עד ששירות המבחן העריך הישנות העבירות.

לחובת הנאשם הרשעה אחת **שלא** בעבירות סמים ואולם עוד בגין עבירה זו, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מועד לחטוא בעבירות סמים ככל שלא ישכיל ויטפל בבעיותיו והנה, 4 שנים חלפו ואכן הנאשם חטא בעבירות סמים בהיקף שלא ניתן לפטור אותן בהינף יד.

אמנם שירות המבחן התרשם שהנאשם נעדר דפוסים עברייניים מושרשים, עם זאת, חזר ושב על המלצתו להטלת ענישה ברורה ומציבת גבול תוך שמציין שלא נוצר ולו פתח לבחינת שיקום הנאשם בתחום עבירות זה. בנסיבות אלה, אינני מוצא שיקולים למקם את הנאשם מחוץ למתחם הענישה.

מנגד, יש לתת משקל להודאתו של הנאשם בכתב האישום בהזדמנות הראשונה ולחיסכון בזמן השיפוטי.

לנוכח האמור, אמקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, בהתאם לתחשיב שב"ס ועל סמך מרשמו. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית מעצר קישון ביום 2/10/22 שעה 11:00 עד למועד זה ידאג ב"כ הנאשם לתאם עבור מרשו מועד לקליטה מוקדמת ע"י שב"ס.

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע ויורשע בה.

3. קנס בסך 10,000 ₪.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 01/01/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).**

ניתן בזאת צו להשמדת הסמים והציוד לגידולם.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

הטלפון הנייד של הנאשם (מספר מוצג 83163805) יוחזר לידי הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' אלול תשפ"ב, 31 אוגוסט 2022, בנוכחות הצדדים.